तस्य माहेश्वरी पर्षदिव भूमिपतेः सभा ॥१२७॥
शिवलिङ्गसहस्रस्य प्रतिष्ठाकर्मणि प्रभोः ।
प्रतिज्ञा प्रत्यहं तस्य नाभूद्विघटिता क्वचित् ॥१२८॥
प्रसादात् तदनिष्पत्तौ शिलामुत्कीर्य कल्पिता ।
सहस्रलिङ्गी तद्भृत्यैः सर्वतोऽद्यापि दृश्यते ॥१२९॥
तासु तासु स वापीषु लिङ्गव्याजादरोपयत् ।
स्वपुण्यपुण्डरीकानां जन्मनेऽक्षपरम्परां ॥१६०॥
स्थाने स्थाने जलान्तश्च बहुसंख्यैर्निवेशितैः ।
अनयन्नर्मदाभङ्गिं शिवलिङ्गैस्तरङ्गिणीं ॥१६१॥
प्रतिलिङ्गं महाग्रामाः प्रत्यपाद्यन्त तेन ये ।
पर्षदामद्य तद्भोगः कालेनान्तर्द्विमागतः ॥१६२॥
अकरोत् स महाहर्म्यैर्महालिङ्गैर्महावृषैः ।
महात्रिशूलैर्महतीं महामाहेश्वरो महीं ॥१३३॥
कृत्वा सन्धीश्वरं देहसन्धानपितृकानने ।
ईशानस्य गुरोर्नाम्ना व्यधादीशेश्वरं हरं ॥१३४॥
खेदां च भीमां देवीं च देशांश्चान्यान् पदे पदे ।
समठप्रतिमालिङ्गैर्हर्म्यैर्निन्ये महार्घ्यतां ॥१३५॥
स्वयंभूभिश्च तीर्थैश्च पूतं भक्तिविभूषितः ।
स एव भोक्तुमज्ञासीत् प्राज्ञः काश्मीरमण्डलं ॥१३६॥